

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

men ikke desto mindre har han en ganske betydelig indflydelse.

Jeg ved godt, at boligministeriet i de senere år har taget arbejde op og på flere punkter billiggjort byggeriet ligesom det også har virket for, at den ufaglærte arbejdskraft anvendes i større udstrækning. Jeg nævnte selvfølgelig ikke de ting, jeg godt vidste man arbejdede med, og at man arbejdede med standardisering på forskellige områder. Hvad der er opnået her, skal man have ros for. Det er naturligvis noget, der skal gøres, og det fulgte af tiden, at det skulle gøres. Jeg pegede imidlertid på visse bestemte ting og spurgte: Hvad har ministeren gjort i den anledning? Den højtærede minister gik, selvfølgelig med elegance, let hen over de små eksempler, jeg anførte fra prisdirektoratets skrivelse. Med hensyn til liberaliseringen fremsatte ministeren nogle almindelige bemærkninger om, at hans regering ville gerne liberalisere så meget som muligt, men der var mange hensyn at tage, man måtte gå gradvis frem o. s. v., o. s. v. Det, jeg spurgte om, vedrørte nogle ganske bestemte artikler, som har betydning for byggeriet, og hvor det har vist sig, at priserne er for høje. Hvad har ministeren foretaget i den anledning? Har ministeren undersøgt, om det ikke var muligt at liberalisere på dette punkt? Er der noget specielt, der taler imod det, og er der gennemført liberalisering på dette område?

Ministeren sagde, at boligministeriet ville fortsat samarbejde med prisdirektoratet med hensyn til priser, der havde interesse for byggeriet, og det tilsagn sætter jeg megen pris på, men jeg vil gerne bede om, at de bestemte tilfælde, som jeg har nævnt, bliver taget op til nærmere undersøgelse.

Så spurgte ministeren, om mit parti vil være med til en lov, der griber ind i overenskomstforholdene. Det er jo meget drastisk. Det er den stærke mand, som kræver en lov for at kunne handle. En minister må imidlertid have muligheder for at øve indflydelse, selvom han ikke ligefrem kan få vedtaget en sådan lov. En sådan lov vil jeg ikke være med til. Men ministeren kan medvirke ved oplysning om, hvad ministeren får at vide, og udtale sin mening om det.

Jeg vil gerne understrege den udtalelse, som ministeren kom med i dag, at han troede ikke, at der i organisationerne blev

gjort tilstrækkeligt for, at overenskomsternes lønfastsættelser ikke modvirkede billiggørelsen ved de tekniske fremskridt, som kommer byggeriet tilgode. Her har det ærede medlem hr. Ingvard Dahl mulighed for at øve indflydelse på den ene part. Det er jo glædeligt at høre, når han taler om, at det også er tilladt, at ufaglærte udfører det arbejde, som de eyner, men at de, når de udfører det samme arbejde som de faglærte, naturligvis må have de samme lønninger. Det sidste forhold skal jeg ikke her blande mig i. Jeg mener, at der er sket fremskridt — det er der for mig ingen tvivl om, at der er — med hensyn til de ufaglærtes anvendelse, men jeg mener ikke, at vi er nået langt nok, og jeg mener, at jo oftere det fremhæves, at det er i hele samfundets interesse, at befolkningens arbejdskraft udnyttes, hvor den kan, jo større virkning vil det få.

Så påduttede den socialdemokratiske ordfører mig, at jeg skulle have udtalt mig om lønfastsættelsen i vinterbyggeriet. Det må være en misforståelse; det, jeg har talt om, er, at akkordfastsættelsen ved anvendelsen af nye byggemetoder og nye materialer ofte bliver sådan, at den billiggørelse, der skulle være forbundet med disse nye metoder og materialer, bliver illusorisk. Det er ikke bare noget, jeg står her og siger, eller noget, jeg har fundet på, det har været nævnt i utallige dokumenter, også i prisdirektoratets skrivelse, så der må faktisk ligge en hel del til grund herfor.

Den højtærede minister understregede, at jeg havde sagt, at det var en forudsætning fra vor side, at disse 6 000 lejligheder kunne bygges udover det almindelige boligprogram; det synes jeg ministeren må være yderst tilfreds med, det er klart, at det ikke må nedskære hans boligprogram. Efter det, der er blevet sagt her i dag, har jeg imidlertid ikke kunnet blive klar over, hvorvidt der faktisk ville være arbejdskraft nok til at bygge 30 000 boliger i år. Jeg har for min egen del stillet mig skeptisk overfor det; selvom jeg mener, at ufaglært arbejdskraft i betydelig større udstrækning end hidtil vil kunne anvendes, tror jeg dog ikke, det er noget, man en, to, tre kan sætte de ufaglærte til, der må gå en vis tid til at optræne dem i dette arbejde. Jeg tror f. eks. ikke, at landbrugsarbejdere egner sig til det, så byggeriet kan næppe udvides hurtigt. Det skulle man næsten tro, ministeren mente